

[Aksel Larsen.]

Det ærede Medlem Hr. Rager var forarget over, at vi paakalder Kræfter uden for dette Ting til at ændre Tingets Overbevisning. I andre Henseender, naar det drejer sig om andre Kræfter og netop om Arbejderne og Arbejdernes Organisationer, har det ærede Medlem Hr. Rager ikke noget imod at lade sig udsætte for Paavirkning udefra, det være sig fra Banker, Industriraad eller andre Foretagender. Vi ser i hvert Fald klart og tydeligt baade paa den Maade, Debatten foregaar, og med den Praksis i Erindring, som Rigsdagen og Regeringen hidtil har haft, at der skal ganske alvorlige Kræfter til at tvinge Regering og Rigsdag til at ændre Overbevisning, og saa er vi nu som før af den Opfattelse, at det maa være Fagforeningerne, der optræder paa Arenaen, fordi de nu engang er til for at varetage deres Medlemmers Interesser. At de Herrer Ledere af Forbundene ikke vil være med til det, fordi de er saa enestaaende indforstaaet med den Politik, Flertallet i denne Sal repræsenterer, det er en anden Ting; men saa kommer Kampen i Fagforeningerne til at staa om enten at faa disse Ledere til at ændre Overbevisning eller ogsaa at faa dem flyttet og faa andre, ordentlige Mennesker sat ind i Stedet.

Ordføreren for Forslagsstillerne af det under Punkt 3 paa Dagsordenen opførte Lovforslag (Munch-Petersen): Jeg skal følge Formandens Henstilling og ikke komme ind paa den almindelige Debat, som man begyndte om de sociale Udgifters Stigning, men blot sige, at de Udtalelser bygger paa en fuldkommen forkert Paastand, for hvis de sociale Udgifter er steget, skyldes det udelukkende, at det er flere, der er ude i social Nød, at der er flere arbejdsløse, idet det er en Kendsgerning, at den gennemsnitlige Arbejdsløshedsunderstøttelse, der udbetales i Dag, er lavere, end den var for et Aar siden. Den gennemsnitlige Arbejdsløshedsunderstøttelse bliver lavere for hver Dag, der gaar. For hver Dag, der gaar, er der flere og flere arbejdsløse, som falder for de forskellige indskrænkende Bestemmelser, for 10 Maaneders Bestemmelsen, for 26 Ugers Bestemmelsen, eller som har opbrugt Hjælp o. s. v., og som derefter kastes over paa den vilkaarlige Hjælp fra de sociale Udvalg, en Hjælp, som gennemsnitlig er lavere end den forsikringsmæssige. Altsaa, Arbejdsløshedsunderstøttelsen bliver lavere og lavere for hver Dag, der gaar, saa det er en fuldkommen falsk Paastand, naar man hævder, at der skulde være gennemført

en Forbedring ved Hjælp af den nye Lovgivning. Paa Grund af den stigende sociale Nød bliver Gennemsnitsunderstøttelsen tværtimod lavere og lavere.

Angaaende det Lovforslag, jeg er Ordfører for, har der jo været Enstemmighed mellem de andre Partiers Ordførere lige fra det ærede Medlem Hr. P. Mortensen til de ærede Medlemmer Hr. Søren P. Larsen, Christmas Møller og til det ærede Medlem Hr. Rager om, at man skulde vente, til Socialministeren engang fremsætter et Forslag paa dette Omraade. Kun det ærede Medlem Hr. Rager gjorde en enkelt Bemærkning om selve Indholdet af Lovforslaget, idet han mente, at Krigsinvalidere ikke kunde betragtes som sagkyndige paa dette Omraade. Man maa naturligvis skelne mellem to Ting. Jeg har aldrig sagt, at de skulde være medicinske sagkyndige; hvor der er Tale om saadanne Spørgsmaal, har man jo Lægen, og her gaar vort Forslag ud paa, at den Læge, man skal have i Invalidenævnet, og som skal være den særlige medicinske sagkyndige, skal være en Læge, som har deltaget i Krigen og derved i særlig Grad har faaet Kendskab netop til de Sygdomme, som opstaar af Krigen. Men det øvrige Invalidenavn er naturligvis en Lægmandsdomstol. Alligevel maa dog Krigsinvalidere, derved at de har deltaget i Krigen og kender de Skader, som deres Kammerater eller de selv har paadraget sig, have noget større Kendskab til disse Sager end andre Mennesker, og man kan dertor godt sige, at de har større Sagkyndighed paa dette Omraade end andre.

Derved bliver vort Forslag særlig naturligt paa dette Omraade, og vi vil ikke trække vort Forslag tilbage, hvad det ærede Medlem Hr. Christmas Møller anmodede os om. Vi ser, at allerede dette Forslags Fremsættelse har bragt et vist Resultat. Socialministeren havde oprindelig den Opfattelse, at naar Loven paa dette Omraade var ændret i 1932, var der ingen Grund til at gennemføre nye Ændringer i Loven. Men Socialministeren har allerede ændret Standpunkt her og mener dog, at visse Ændringer kan være nødvendige, og det vil sikkert være saadan, at selve Stemningen i Sønderjylland og den deraf følgende Paavirkning af de sønderjyske Rigsdagsmedlemmer og deres Partier vel nok, naar man rejser dette Krav med tilstrækkelig Stadighed og tilstrækkelig Styrke, vil kunne medføre visse Forbedringer paa dette Omraade.

For os drejer det sig ikke om, at just et Lovforslag, vi har fremsat, skal gennemføres, men om, at Krigsinvalidernes prin-